

spændende at holde det op mod virkeligheden og spørge: Hvad er det faktisk, der sker?

Efter SF's opfattelse kan vi ikke være det bekendt. Vi er ikke så fattigt et samfund, at der er noget, der siger, at vi skal indskrænke tilbudene, samtidig med at regeringen og Dansk Folkeparti smider 9 mia. kr. væk i skattelettelser.

Jeg synes, at et helt afgørende politisk spørgsmål er: Synes vi, det er vigtigst, at velhavende familier får udvidet deres adgang til forbrug? Eller synes vi, det er vigtigst, at vi sikrer, at handicappede børn, handicappede bredt, har nogle tilbud, som ikke bliver forringet? Tværtimod var planen vel, at de skulle forbedres.

Den situation, handicappedes forældre er i i virkelighedens verden, betyder, at de har en dobbelt kamp. De har både en kamp for at være forældre for et handicappet barn og alle de aftaler, der skal indgås og overholdes og laves osv. Samtidig skal de kæmpe mod offentlige tilbud, der beskæres.

Så siger man: Jamen hvis tilbuddene ikke fungerer godt nok – det vil socialministeren formentlig også sige, når hun skal op at svare – så kan man jo anke. Det er rigtigt nok, det kan man godt. Det går der så i bedste fald vel et års tid med. Det betyder, at den familie, der skal udkæmpe et slagsmål i forhold til et handicappet barn for at få dagligdagen til at fungere, samtidig kan opleve som i det tilfælde, der var i TV-avisen i aftes, at man mister indtægt i op imod et år, inden en sag afklares.

Jeg vil godt sige, at det efter SF's opfattelse er helt utilfredsstillende, at det foregår på den måde. Derfor synes jeg, at socialministeren skulle leve op til det ønske, hun erklærede, lige da hun tiltrådte. Det blev stort opsat i Jyllands-Posten, så jeg er sikker på, at socialministeren husker det meget tydeligt, nemlig et forslag om at nedsætte en retssikkerhedskommission. Vi synes, at der specielt for dem, der er meget sårbare, er brug for den største retssikkerhed, og derfor vil vi foreslå, at man nedsætter en retssikkerhedskommission med det formål, at handicappede børn tildeles en langt større retssikkerhed i lovgivningen.

Kl. 14.55

Den anden mulighed for regeringen for at påvirke området her er at sikre tilstrækkeligt rum. Vi står jo lige over for forhandlinger med kommuner og amter om fremtidens økonomi, og der ville det vel være indlysende at sikre, at handicappedes og handicappede børns forhold får en central rolle, sådan at regeringen tegner en ram-

me rundt om det område i de der forhandlinger og siger, at her vil vi ikke se besparelser, men her vil vi tværtimod se forbedringer.

Det tredje, jeg synes regeringen skulle gøre, var at sikre handicappede børn tilbud af mindst samme kvalitet, faglighed og specialisering som i dag i forbindelse med de overvejelser, der foregår om ændringer i den kommunale struktur. Den oplagte risiko er jo, at lige præcis de små og meget specialiserede handicapgrupper bliver de helt store tabere, hvis man fjerner det faglige niveau, som amterne i dag dækker i forhold til specialrådgivning osv.

Jeg skal derfor på vegne af SF og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at der foregår helt uacceptable nedskæringer på tilbuddene til handicappede børn, pålægger Folketinget regeringen:

- at nedsætte en retssikkerhedskommission med det formål, at handicappede børn tildeles en langt større retssikkerhed i lovgivningen,
- at sikre tilstrækkeligt økonomisk rum i forhandlinger med kommuner og amter til at forbedre forholdene for handicappede, herunder handicappede børn,
- at sikre, at handicappede børn modtager tilbud af mindst samme kvalitet, faglighed og specialisering som i dag i forbindelse med en eventuel ændring af den kommunale struktur.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 92).

Første næstformand (Svend Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Martin Lidegaard (RV):

Som flere ordførere allerede har været inde på, diskuterer vi i dag vilkårene for nogle af de familier i Danmark, der måske kæmper med de største udfordringer i dagligdagen, nemlig med det at have et handicappet barn. Men jeg får lyst til her indledningsvis at sige, at vi måske også taler om nogle af de mest ressourcestærke familier, som træffer valg eller som arbejder meget seriøst og også høster glæderne og frugterne af